DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXII. ZATURDAG den 8sten MAART 1834. No. 10.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MAART.

1.	bark Generaal Berras, Cotino,	Coro
	golet Amazona, Rotjes,	Puerto Cabello
3.	bark Helena, Evertsz,	San Juan
	golet Casualidad, Chirino,	Cumaná
	bark Rosarita, Dominguez,	Puerto Cabello
4.	—— Margaritha, Brunow,	Coro
	boot Carmen, Montanes,	San Juan
7.	golet Geertruida, Levy,	Maracaybo
	—— Amable Trinidad, Dominguez,	Coro

UITGEKLAARD—MAART.

3.	boot Tonino, Goduño,
4.	bark Dolores, Fernandez,
	golet Amazona, Rotjes,
	—— Eagle, Briché,
	faluche Carmen, Suares,
6.	boot Carmen, Montanes,
7.	golet Zema, Gravier,
	—— Amable Lucia, Reyes,
	bark Margaritha, Brunow,
	golet Casualidad, Chirino,

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

MAART 1834.

L. K. Zondag den 2 ten 7 U. 42 M. 's morgens.
N. M. Maandag den 10 ten 4 U. 45 M. 's avonds.
E. K. Dingsdag den 18 ten 6 U. 29 M. 's morgens.
V. M. Dingsdag den 25 ten 1 U. 41 M. 's nachts.
L. K. Maandag den 31 ten 6 U. 54 M. 's avonds.

Getrokken uit het Algemeen noodwendig Woordenboek der Zamenleving, gedrukt te Amsterdam, 1832.

"CURAÇAO, een eiland in Zuid-Amerika, het drie mylen van de kust van Venezuela en is eene Nederlandsche bezitting; hetzelve heeft eene oppervlakte van [illegible] vierkante mylen [illegible] inwoners. De Spanjaarden ontdekten hetzelve met de andere Caraïbische eilanden in 1527, doch het werd hun in 1634 afhandig gemaakt door de Hollanders, die het by den Munstersschen vrede van 1648 behielden. In 1678 ondernamen de Franschen, onder het bevel van den Graaf d'Estrées, een' aanslag op Curaçao, doch dezelve mislukte, alzoo de vloot grootendeels by het eiland Aves verging. De onderneming werd in 1713 hervat met een eskader van zes oorlogschepen en twee fregatten, onder het bevel van Jaques du Cassart; doch toen de landing gelukt was kwam men met hem in onderhandeling, en de Franschen ontruimden het eiland tegen betaling eener brandschatting van 150,000 Piasters. Op den 15 September 1778 sprong het Hollandsch oorlogschip *Alphen*, in de haven van Curaçao liggende, met een ysselyk geweld in de lucht. De Engelschen deden in 1804 een' vergeefschen aanval op het eiland, doch in 1807 werd hetzelve door hen veroverd; na den vrede van Parys in 1815 werd Curaçao, egter, aan de Hollanders teruggegeven. De eenige stad op het eiland, Willemstad genaamd, is in den Hollandschen smaak gebouwd; de Luthersche kerk werd in 1763 voltooid, en in 1829 heeft de Hervormde gemeente zich met de Luthersche tot gemeenschappelyke godsdienstoefening vereenigd. De bodem des eilands is [illegible], maar niettemin vruchtbaar; de voornaamste voortbrengselen zyn suiker, tabak, katoen, [illegible], oranjeappelen en allerlei groenten; men vindt er ook rundvee, schapen, varkens, gevogelte, schildpadden, doch, behalve eenige antilopen, geen wild; de visschery levert ook aanmerkelyke voordeelen op. Onder het bewind van den Gouverneur van Curaçao staan ook de naburige kleinere eilanden Buenos, Aruba en Aves."

Wy plaatsen dit artikel in onze Courant zonder eenige aanmerkingen, [illegible] ver de [illegible] hetzelve, zoo [illegible] dat [illegible] aanliggende [illegible] van dit eiland voorkomen, en laten aan deskundige lezers de beoordeeling van hetzelve over. Hoe gelukkig zouden wy zyn, wanneer ons eiland Kakao, Katoen Tabak en Zuiker konde opleveren; helaas! sedert eenige jaren heeft het niet eens zoo veel Maïs opgeleverd, genoegzaam ter voeding van onze neger bevolking.

Gouvernements Secretary,
Curaçao den 7den Maart 1834.

NAMENS den HoogEd. Gestrengen Heer Directeur dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week eindigende den 15 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 17 Oncen wegen, en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys, een once minder mogen wegen, op poene, als by de Publicatie van den 16den Maart 1824 is vastgesteld.

De 1ste Commis ter Gouvernements Secretarie, belast met de waarneming der attributen, van den Gouvernements Secretaris Post.

H. KIKKERT.

Edictale Citatie!

ALZOO de persoon van RYKE RYKEN, in leven als matroos gediend hebbende op Zyner Majesteits Korvet Hippomenes, op den avond van den 19den September 1833, omstreeks te 10 of 10½ ure, aan den Waterkant in de Willemstad, na woordenwisseling [illegible] COLE, destyds als matroos varende op de Amerikaansche Schoener Railway, toen leggende binnen deze haven, door den persoon van PEDRO PAULA, zoodanig aan het hoofd is gewond geworden dat hy, op den vroegen ochtend van den volgenden dag, aan de gevolgen dier wonde is overleden.

Alzoo het verder is komen te blyken dat deze zoo noodlottige verwonding aan den voorz: RYKE RYKEN het gevolg is geweest van opruijing of aanzoek daartoe van wege den bovengem: CHARLES COLE aan eenige Negers, welken op dat tydstip op een der Duc-dalves aan den Waterkant zaten; en gem: CHARLES COLE dienvolgens moet worden aangemerkt als de lastgever tot den bovenvermelden doodslag.

Alzoo de gem: CHARLES COLE, op den vroegen ochtend van den 20 September 1833 met het vaartuig waarop hy zich had ingescheept van dit eiland is vertrokken en sedert op hetzelve niet is teruggekeerd.

Zoo is het dat de Commissaris van Politie ad int. belast met het Publiek Ministerie, als daartoe by Appointment van den Ed. Achtb. Raad van Civiele en Criminele Justitie dd. 29 October 1833, autorisatie bekomen hebbende, by deze

DAGVAARDT

Den bovengemelden persoon van CHARLES COLE.

Tegen Maandag den 12den Mei 1834 des morgens te 10 ure, voor het volle Collegie van den Ed. Achtb. Raad van Civiele en Criminele Justitie des eilands Curaçao.

Om te komen aanhooren zoodanigen eisch en conclusie als ten dage dienende door het Publiek Ministerie ter zake voormeld tegen hem CHARLES COLE zal worden gedaan en genomen, daarop te antwoorden en verder voort te procederen als naar style, alles met de kosten ofte &c.

Curaçao den 28 February 1834.

(get.) J. C. HUECK,
Dr. &ca. Bode.

Publieke Verkooping.

DE GRONDEN GENAAMD
[illegible]
[illegible]
ZES SLAVEN.

[illegible] op MAANDAG den 17den dezer, ter Weeskamer [illegible] worden.
[illegible] Collegie der West Onbeheerde Boedel Kamer,
[illegible] Weesmeester.

Den 1sten Maart 1834.

ONTBINDING
VAN
KOMPAGNIESCHAP.

DE ondergeteekenden maken hierby aan het geëerde Publiek bekend dat het *HANDELHUIS*, casterende onder de firma van PENSO, BRANDAO & Co., op den 31sten dezer maand met onderlinge toestemming ontbonden zal worden. Zy verzoeken de genen die eenige vorderingen ten laste van het gemelde Handelhuis hebben, om hunne rekeningen ter vereffening intezenden; terwyl de schuldenaren aan gemelde firma verzocht worden, onverwyld betalingen te komen doen, ter voorkoming van geregtelyke invordering.

E. PENSO.
JOS. P. BRANDAO Jr.
Js. H. PENSO.

Curaçao den 1 Maart 1834.

DISSOLUTION
OF
COPARTNERSHIP.

THE undersigned beg leave to inform the Public that the *COPARTNERSHIP*, existing under the firm of PENSO, BRANDAO & Co., will be dissolved, by mutual consent, on the 31st inst. They hereby request all those who have any demands against said firm to present their accounts, and those indebted to the same to come forward with immediate payment, in order to prevent recourse to law.

E. PENSO.
JOS. P. BRANDAO.
Js. H. PENSO.

Curaçao, March 1, 1834.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekenden maken hierby aan het Publiek bekend dat zy in Kompagnieschap getreden zyn en voortaan handel zullen dryven onder de Firma van E. & J. PENSO.

ELEÃO PENSO.
Js. H. PENSO.

Curaçao den 1sten Maart 1834.

NOTICE.

THE undersigned, having entered into Copartnership, beg leave to inform the Public that they will continue business under the firm of E. & J. PENSO.

ELEÃO PENSO.
Js. H. PENSO.

Curaçao, March 1, 1834.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende van voornemen zynde voor eenen korten tyd dit eiland te verlaten, verzoekt de genen, die eenige vorderingen ten zynen laste hebben, om hunne rekeningen ter voldoening intezenden; en degenen, die aan hem schuldig zyn, worden verzocht om zonder tyd verwyl betalingen te komen doen, ter voorkoming van geregtelyke vervolgingen.

JOS. P. BRANDAO Jr.

Curaçao den 1 Maart 1834.

NOTICE.

THE undersigned intending leaving this island for a short time, begs leave to request all those who have any demands against him, to present their accounts for liquidation, and those indebted to him, to come forward with payment, in order to prevent recourse to law.

JOS. P. BRANDAO Jr.

Curaçao, March 1, 1834.

TE HUUR.

HET oostelyke gedeelte van het [illegible] gelegen aan de Overzyde dezer haven, Breede Straat, Noordzyde, 2de Wyk, No. 92; te bevragen by de eigenares

J. E. MUIS.

Den 21 February 1834.

Engeland.

Vervolg en slot van ons vorig Nummer.

Het is Ierland, hetwelk de nieuwe omwenteling in Engeland begonnen heeft; het is Ierland, hetwelk het voorbeeld gegeven heeft van de regtstreeksche en onmiddellijke tusschenkomst van het volk in de wetgeving en het bestuur des lands; het is Ierland, hetwelk getoond heeft, wat de vereenigingen der burgers vermogen, toen het de regten van zyne openbare godsvereering inriep; het is Ierland eindelyk, van wáár het voorbeeld van de voortzetting der revolutie komen moet.

De emancipatie der Katholyken, welke men als een algemeen hulpmiddel tegen al de kwalen van Ierland beschouwde, was echter niets meer dan eene eerste daad van herstel te gunste van het godsdienstige gevoel van een volk, zonder iets te veranderen in den burgerlyken en staatkundigen toestand des lands. Deze daad, die geen ander uitwerksel had, dan alle hooge ambtsbedieningen ook voor de katholyken verkrygbaar te maken, (*) zoude slechts de ydele afkondiging van een beginsel zyn geweest, en geen het minste voordeel voor het volk en voor den openbaren Godsdienst hebben opgeleverd, zoo men niet onverwyld het onmiddelyke gevolg er van had ingeroepen, de aanwending namelyk der (van eene Katholyke bevolking geheven wordende) tienden, ten behoeve van den Katholyken eeredienst.

De inkomsten der Iersche kerk beloopen meer dan 55 miljoenen francs, welke by de Protestantsche geestelykheid genoten worden, hoezeer in drie vierden der kerspelen niet één Protestant woonachtig is en het getal der Protestanten in de overige oneindig geringer is dan dat der Katholyken. In drie vierden der kerspelen heeft derhalve de Protestantsche leeraar geene de minste ambtsbezigheid te verrigten: hy verpacht de pastory met het daartoe behoorende land en de invordering der tienden: dit inkomen verteert hy, zoo hy een Ier is, te Dublin, doch meestal in Engeland, want de meesten dezer baten zonder lasten worden vergeven aan de jongere zoons van aanzienlyke geslachten of aan de zoons der zulken, welke met hooge kerkelyke waardigheden bekleed zyn. In de overige kerspelen vertoont de leeraar zich niet anders dan by toeval; dikwerf doet hy zich zelfs vervangen door eenen behoeftigen geestelyke, die zich met eene schrale belooning te vreden stelt.

Het getal der Katholyke Priesters is oneindig grooter dan dat der Protestantsche leeraars en de eerstgenoemden hebben geene andere bestaanmiddelen, dan de toevallige baten hunner bediening, die zy met voorbeeldeloozen yver en broederliefde waarnemen, mitsgaders de giften van eenige ryke Katholyken. En zoo is het aan de ellende ten prooi gelaten Ierland belast met het onderhoud van twee klerizyen.— Het moet natuurlykerwyze vragen, óf dat de tiende aan den Katholyken Priester uitbetaald óf dat de tiende afgeschaft wierd, en dat men aan beiderlei geestelyken de kans hunner toevallige baten liet. En dit is het, wat Ierland deed.

De Kamer der Gemeenten heeft onlangs eene bill aangenomen betreffende den omslag of de verdeeling der tienden, welke, verre van de wenschen en behoeften der Ieren te bevredigen, hen nog ontevredener zal maken: want zy bevat nog niet eens eene halve regtvaardigheid en het is onmogelyk dat deze wet weêrstand biede aan de tegenwerking, die haar wacht, ondanks de soort van krygswet, welke haar ondersteunen moet.

Engeland heeft geen oogenblik gezuimd Ierland in deszelfs uitvallen tegen de tienden na te volgen. Het zoude dezelfde gronden van bezwaar hebben kunnen aanvoeren. De erkende kerk vereenigt tegenwoordig niet de helft der bevolking in zich; de secte der Methodisten is byna even talryk, ja, gelyk men wil, zelfs talryker; terwyl tien of twaalf andere secten in onderscheiden deelen van het Ryk den verband hebben en in de overigen een groot getal aanhangers tellen. Maar Engeland heeft het geschil van eene andere zyde aangevat.

Opklimmende tot het doel, waarmede de tienden zyn ingesteld geworden, bevond men dat deze belasting eene drieledige bestemming had. Een derde van de opbrengst moest dienen tot den opbouw en het onderhoud van gebouwen aan den kerkdienst gewyd; een ander derde ter voorziening in de behoeften van den Priester en het laatste derde ter ondersteuning van de armen. Men vraagt nu waarom de geestelykheid geheel alléén de opbrengst der tienden geniet, terwyl het land verpligt is, om jaarlyks, ten behoeve der armen, eenen taks van twee honderd miljoenen te betalen en het Parlement ieder jaar verpligt is om aanzienlyke sommen toe te staan, even als het land om voor groote sommen in te schryven, voor den opbouw en het onderhoud van kerken?

De inkomsten der Anglikaansche geestelykheid zyn onmetelyk. Het geheele bedrag harer ontvangsten is onberekenbaar. De gematigdste lieden begrooten hetzelve op 250, anderen op 350 miljoenen. Het is, wyl thans alle klassen de vermindering der openbare uitgaven en lasten vorderen, onmogelyk dat de geestelykheid voortga met eene dergelyke som op het volk vooruit te heffen. De verdeeling van deze ontzettende som wordt even levendig bestreden, als de vooruitgeniering derzelve. Een enkel prelaat, de Bisschop van Durham, heeft een inkomen van meer dan een miljoen; slechts vier of vyf hebben niet meer dan van 80 tot 150 duizend francs; al de overigen zyn oneindig ryker begiftigd. De hooge geestelyken by de Cathedraalkerken, de Kanonniken genieten van 100 tot 200 duizend francs; parochie-leeraars genieten van 50 tot 100 duizend francs; de meesten hebben van 8 tot 15 duizend francs; er is er niet een, die minder dan 6000 francs geniet en in de helft der parochien, laat de daar niet gevestigde titularis den dienst waarnemen door eenen plaatsvervanger, welken de nood dwingt om 30, 40, ten hoogste 60£st. (dat is van 700 tot 1500 francs) aan te nemen.

In een groot getal parochien zyn de tienden door de geestelyken vervreemd geworden en worden nu door de leeken ingevorderd. Dáár is men zonder leeraar, ten minste zoo niet de inwoners zich zelven belasten, ten einde by gelegenheid er eenen te betalen. Derhalve betaalt men de tienden en men is daarenboven belast met het onderhoud van den geestelyke.

Eene algemeene afkeuring kleeft aan eenen dergelyken staat van zaken en doet de afschaffing er van verlangen. Bereids zyn er in openbare vergaderingen besluiten genomen en zyn er verzoekschriften aan het parlement ingezonden. De staatkundige vereenigingen hebben er zich mede bezig gehouden en ongetwyfeld zal het eerstvolgende jaar dit geheele stelsel zien ineenstorten. Niet de Anglicaansche Kerk, maar de Engelsche aristocratie zal het sterkst daardoor getroffen zyn. Deze weet het; daarom weêrstaat zy met al hare krachten aan de eischen der massa's en vertraagt zy, door alle in hare magt staande middelen, eene vergunning (concessie), die ten slotte onvermydelyk is. Zy begaat denzelfden misslag, welken zy steeds begaan heeft. Beter is het vooruit te zien en aan te bieden hetgeen gevraagd zal worden, dan zich dit te laten ontrukken; want men biedt aan hetgeen men wil, terwyl men, van den anderen kant neemt, wat men bekomen kan (†).

De hervorming in de kerk is alzoo een onvermydelyk gevolg van de emancipatie der Katholyken en van de hervorming van het Parlement. Wy zullen nu onderzoeken op welke wyze de hervorming in de aristocratie zal worden bewerkstelligd, of beter, hoedanig zy zich ontwikkelt en uitbreidt. Om het beginsel en het begin dezer gebeurtenis op te sporen, moeten wy nogmaals onzen blik vestigen op de gesteltenis van Ierland en op hetgeen dáár plaats heeft.

Wy hebben gezien, dat de bevolking van Ierland slechts twee derden bedraagt van die van Engeland. Wy hebben het verschil doen opmerken, de strydigheid, ja de vyandigheid tusschen de eeredienst; nog grooter is wellligt het verschil en de strydigheid in de zeden, de genoegens, de gebruiken en de belangen der beide volken. Dit naar eisch te ontwikkelen is van het hoogste belang.

In Engeland hebben twee derden der bevolking hunne woonplaats in de steden, en er zyn vele volryke steden; in Ierland is slechts ééne groote stad en negen tienden der bevolking bevinden zich op het platte land.

In Engeland wyden twee derden der bevolking zich aan de Nyverheid. Ierland, van de noodige kapitalen verstoken, bevindt zich om zoo te zeggen, zonder industrie: het linnen, ziedaar hetgeen, waartoe het zich in dit opzigt bepaalt.— De landbouw houdt negen tienden der handen bezig.

Hoe ongelyk ook de verdeeling van den grondeigendom in Engeland wezen moge, de ongelykheid is nog veel grooter in Ierland, waar de grond, in vorige tyden, by gelegenheid van veroveringen of ten gevolge van verbeurdverklaringen van leengoederen en andere eigendommen, die het gevolg waren van burgeroorlogen en staatsomwentelingen, aan kryglieden en aan hoflieden toegedeeld, thans byna geheel toebehoort aan eenige aanzienlyke Engelsche personaadjen. Het is nog niet lang geleden, dat het regt van bezit van gronden en gebouwen, by de wet aan de Katholyken ontzegd was.

In Engeland brengen de grondeigenaars een gedeelte van het jaar op hunne goederen door; zy waken over de bearbeiding, houden zich persoonlyk bezig met de vorderingen in ieder deel van den akkerbouw; bevinden zich of van den kant hunner belangen, of door weldaden, in voortdurende betrekkingen met de landlieden; zy leggen wegen aan, om den afvoer der voortbrengselen gemakkelyk te maken en door de weelde, die zy ten toon spreiden, laten zy op hunne goederen een gedeelte terug van hetgeen zy van dezelve trekken.

In Ierland daarentegen,— en dit is de voorname bron van de wond, waaraan het lydt,— bezoeken de grondeigenaars, Ieren of Engelschen, nimmer hunne goederen en velen hunner kennen hunne eigendommen ter naauwernood anders dan uit de stukken, die hun regt op dezelve en den aard en omvang er van aanduiden. Zy verpachten deze eigendommen in massa aan eenen zaakwaarnemer, die hun de betaling van eene overeengekomene jaarlyksche som waarborgt. Deze verpacht op zyne beurt de goederen by groote gedeelten aan onderscheiden andere personen, die hem eenig voordeel aanbieden en hunne pachten, by kleinere gedeelten, op gelyke voorwaarden wederom aan anderen afstaan. Op deze wyze komt de grond by stukken en brokken van 2, 4 tot 50 morgen, tegen een zeer hoogen prys, in verschillende handen; dezelve wordt dan bebouwd met koren, hetwelk voor uitvoer verkocht wordt; met kruiden ter voeding van het vee, hetwelk insgelyks wordt uitgevoerd, en met aardappelen voor het onderhoud der gezinnen. Het grootste gedeelte van het geld, hetwelk uit den verkoop der grondvoortbrengselen verkregen wordt, komt in handen van den grondeigenaar, die hetzelve of in Engeland of op het vasteland verteert; waardoor dan alle vermeerdering van kapitalen in Ierland en gevolgelyk alle verbetering van den landbouw en de nyverheid onmogelyk wordt gemaakt.

In Engeland is de boer wel gevoed, goed gekleed, bekwaam en zindelyk gehuisvest. In Ierland wordt hy ter naauwernood door eene ellendige hut beschermd; hy loopt er naakt, in menigen streek van het land, eet hy jaarlyks geen tien keeren brood; er zyn er velen, die gedurende hun leven, niet éénen keer vleesch geproefd hebben.

In Engeland heeft ieder dorp eene school: drie vierden der ingezetenen kunnen lezen en schryven: in Ierland heeft

(*) Eene omstandigheid, die dan toch wel eene volstrekte wederlegging bevat van hetgeen de Schryver onmiddelyk laat voorafgaan.

(†) Onwillekeurig denkt men, dit lezende, aan eenen reiziger, die, op eenen eenzamen weg, roovers ziet aankomen en by voorraad zyne beurs gereed maakt, ten einde zyn bankpapier te redden, immers tot dat eene tweede bende hem tot eenen vrywilligen afstand doet besluiten. Wy hebben hierby het oog slechts op de wyze, waarop men in Engeland de hervorming tracht door te dryven en die gewis door den Schryver van het artikel zeer eigenaardig geschetst wordt.

naauwelÿks een honderste gedeelde der bevolking deze eerste beginselen van onderrigt zich kunnen eigen maken.

Wÿ behoeven deze vergelÿking niet verder voort te zetten, om te besluiten dat dezelfde wetgeving, hetzelfde bestuur niet kan geschikt zÿn voor twee volken, die in alle opzigten zoozeer van elkander verschillen en die nog meer verdeeld zÿn, aan de eene zÿde, door de hebbelÿkheden eener langdurige en strenge overheersching; aan de andere zÿde door het gevoel eener lange en smartelÿke godsdienstige en staatkundige onderdrukking.

De deelneming van Ierland aan het Parlement van Groot Brittanje, wel verre van voor het eerste eenige zekerheid op te leveren, is slechts een middel te meer voor het tweede, om deszelf gezag te bevestigen en het misbruik er van door de wettelÿkheid te bekrachtigen. Hoe zeer de bevolking van Ierland tot die van Engeland staat gelÿk 2 tot 3, zoo bedraagt evenwel het getal der Iersche volksvertegenwoordigers in de Kamer der Gemeenten niet meer dan een vÿfde van de leden dezer kamer. Hieruit laat zich de aanneming der laatste repressie-bill verklaren, mitsgaders hoe, bÿ alle geschillen, die aan de beide volken gemeen zyn, de belangen van Ierland steeds zÿn en nog bÿ voortduring worden opgeofferd.

Het kan dus geene verwondering baren, dat geheel Ierland thans de herroeping eischt van de acte van vereeniging, welke, nu drie en dertig jaren geleden, hetzelve aan de genade van Engeland overgeleverd heeft en dat het, met inspanning van alle krachten, naar eene afscheiding in wetgeving en bestaan tracht, welke aan hetzelve de bevrediging waarborgt van zÿne belangen, door middel van Iersche wetten en Iersche bestuurders.

Alle vroegere grondstoffen der Katholÿke associatie, thans vereenigd onder dezelfde aanvoerders, die dezelve met zoo veel bekwaamheid bestuurd hebben, rigten zich met zoo veel te meer kracht op de scheiding, als zy zekerder zÿn van eenen gewenschten uitslag. Het is blÿkbaar dat het Iersche Parlement, eenmaal hersteld en zich slechts met de byzondere belangen van het eigen land behoevende bezig te houden, zonder de tegenwerking van strÿdige belangen meer te ondervinden, met meer zorg de oorzaken van het verval en de ellende des lands zal opsooren en bestÿden en doelmatige middelen van herstel zal aanwenden. Alleen door een Iersch Bestuur te Dublin te vestigen en een Iersch Parlement dáár jaarlÿks te doen zetelen, zal reeds de toestand van het land verbeteren. Want gedurende de zittingen der Kamers zullen de leden van dit Parlement en de rÿke Ieren, die zich met de openbare belangen bezig houden, in Dublin blyven in plaats van naar Londen, te trekken. Ook zullen te Dublin en niet te Londen alle Regeringszaken beslist worden en van dat oogenblik af zullen alle ryke en gegoede lieden gedrongen zÿn zich in de hoofdstad van Ierland te vestigen. Op die wÿze zullen de inkomsten van het land beginnen zich dáár op te hoopen; op die wÿze zal men met die kapitalen den weg ter verbetering van den landbouw kunnen inslaan; op die wÿze, eindelÿk, zal men de hand kunnen leggen aan het volksonderwÿs en door eene trapswÿze toenemende welvaart de tot nu toe onophoudelÿk aangroeijende ellende doen vervangen.

Deze zÿn de beweegredenen die geheel Ierland roepen om de afscheiding van Engeland in te roepen en die, door de oude voorstanders der Iersche associatie met kracht en volharding ontwikkeld, het land in eene alles doordringende beroering gebragt hebben, welke slechts in eene herroeping van de acte der Unie eindigen kan. De weêrstand van het Engelsche Gouvernement, de strenge maatregelen waarvan hetzelve zich bedient, de aanwending der krÿgsmagt waarmede hetzelve de Ieren bedreigt, dit alles zal schipbreuk lyden op de vasthoudendheid des volks en men zal eene tweede vertooning van de ontknooping der Katholÿke worsteling aanschouwen in het eigen bedrÿf der Engelsche Regering, welke, hare onmagt erkennende, in naam der noodzakelÿkheid, zelve de wet der afscheiding zal voorstellen.

Uit de hervorming in het uitwendige der kerk, uit de hervorming en het herstel van bestuur der beide landen, uit de vermindering der belastingen en uit de scheiding, door de beide landen even gebiedend gevorderd, niet slechts door het overgroote getal der behoeftigen, maar zelfs door de gegoeden, door de rÿke klasse der industrielen, de fabrÿkanten en handelaars, voor welke het eene noodzakelÿkheid is om met de eerste gemeene zaak te maken; uit al deze hervormingen, zeg ik, zal ontwÿfelbaar eene steeds voortgaande snelle verzwakking van de magt der Engelsche aristocratie en eene verdeeling van hare rÿkdommen voortvloeÿen.

In een land, waar de ondeelbaarheid van den grondeigendom en deszelfs ongeschonden overgang van den oudsten op den oudsten, voor sommigen eene op hunnen toestand gegronde noodzakelykheid, voor vele anderen eene behoefte ter voldoening hunner ydelheid, voor allen eene gewoonte is, in dergelÿk land kunnen deze noodzakelykheid, behoefte en gewoonte zich niet staande houden, dan in zoover de openbare instellingen aan de jongere broeders der erfgenamen de middelen van bestaan verschaffen, welke het stelsel van erfopvolging hun onthoudt. Deze middelen nu vindt men in hetgeen onder verschillende titels en namen, op het volk wordt vooruitgegeven en hetwelk men aan onderscheiden werkelÿke of ingebeelde bedieningen verbindt, om die aan de jongere leden van eene familje te geven. Dit is te zeggen, dat de massa des volks een gedeelte van de opbrengst van zÿnen handenarbeid moet afstaan om aan die lieden het gemis eener erfenis te vergoeden; maar wanneer eene aanzienlÿke vermindering der belastingen de noodzakelÿkheid doet geboren worden om een groot getal ambtenaren af te schaffen, en om de bezoldiging der aanblyvende ambtenaren aanmerkelÿk te besnoeijen, moet het eerstgeboorteregt alsdan van deszelfs steun beroofd, noodzakelÿk eene wÿziging ondergaan en eindigen met geheel te verdwÿnen.

De afschaffing van het stelsel der tienden moet reeds alléén eenen geweldigen schok aan het regt van eerstgeboorte toebrengen; want onder het bestaande stelsel wordt een groot getal familien, die tot de aristokratie behooren, door meer dan vyf honderd kerkelyke ambten met een inkomen van 50,000 francs en daarboven; meer dan duizend van 25 tot 40 duizend francs meer dan twee duizend van 12 tot 15 duizend francs, mitsgaders door de zamenvoeging van kerkelyke ambten, uitgelokt om één' harer zonen tot den geestelÿken stand op te leiden. Het is bÿ de Pairs, die drie of vier zonen hebben, even als bÿ de leden der aristocratie, die geenen titel voeren, eene gewoonte om den derden of vierden zoon voor de kerk te bestemmen, omdat het daardoor noodeloos wordt hem een inkomen te verschaffen en men zeker is van op die wÿze aan den jongman het noodige te bezorgen, waarvan hÿ al spoedig in denzelfden overvloed kan leven, waaraan hÿ in zÿne jeugd gewoon was, of ten minste in eene gewenschte onbekrompenheid, met het uitzigt van tot de aanzienlÿkste kerkelÿke waardigheden op te klimmen.— De andere zonen treden in den krÿgsdienst te zee of te land.

Neemt men het hulpmiddel weg, dan bieden de kerkelyke ambten niet meer die voordeelen aan; de zonen der rÿke familien zullen niet meer in eene loopbaan willen treden, die hun niet zoude vergunnen den rang te handhaven, waarin zy zÿn opgevoed, de behoeften en de hebbelÿkheden te bevredigen, die zÿ sedert hunne jeugd zich hebben eigen gemaakt. Gelooft men dat zÿ zich zullen vergenoegen met eene lyfrente die, bÿ hun afsterven, aan hunne kinderen ontvalt? Neen; zelfs tegenswoordig, ten spÿt der bestaande wetten, gebruiken en misbruiken, valt men het stelsel reeds aan; men beklaagt zich reeds over deze ongelÿkheid: men bevroedt zeer wel het staatkundige voordeel, hetwelk er voor den familie-stam (caste) in gelegen is, om den rykdom der oudste zonen te verzekeren; maar men begrÿpt niet hoe dit voordeel wezenlÿk zÿn zoude, indien de jongere zonen van denzelfden familiestam tot de armoede veroordeeld waren, of indien men ware blootgesteld om denzelfden naam in de Kamer der Lords en in het arm-huis te ontmoeten. De rede veroordeelt eenen dergelÿken staat van zaken.

Zoo dit gevoel zich nu reeds heeft geopenbaard: zoo het reeds in zoo ver bovendryft, dat de hoofden der familien er door bewogen worden, om zich te bedienen van eene wetsbepaling, welke hen magtig om de onverdeelbaarheid te vernietigen, wat zal het dan zÿn, wanneer de kerk geene ryke wÿkplaatsen meer heeft aan te bieden, en wanneer de spaarzaamheid de heerschappÿ over de staatsuitgaven zal voeren.

De hervorming van het Parlement vernietigd alle hoop, om in openbare bedieningen eene schadeloosstelling te vinden voor het verlies hetwelk uit de hervorming der kerk geboren wordt, zelfs al onderstelde men, dat het hervormde Parlement het getal dier bedieningen en het bedrag der bezoldigingen niet mogt verminderen. Al deze bedieningen zyn in Engeland niet anders verkrÿgbaar, dan door de parlementaire invloed. Zoolang de aristocratie aan het alvermogen van de kamer der Pairs een groot overwigt in de *Kamer* der Gemeenten konde verbinden, moesten alle bedieningen van eenig gewigt noodzakelÿk voor het grootste gedeelte aan de leden der aristocratie toevallen; thans echter, nu de wet den geheelen middelstand tot deelneming aan de verkiezingen geroepen heeft en deze verkiezingen het overwigt bezorgd hebben aan de vertegenwoordigers der middelstanden, is de bron der bedieningen en gunsten verplaatst en moet eenen anderen loop volgen.

De verdeeling van den eigendom en ten gevolge dezer verdeeling eene toeneming van welvaart en invloed bÿ de middelstanden, mitsgaders het verval van de aristocratie in Engeland,—ziedaar de natuurlÿke en onvermÿdelÿke gevolgen van de tot stand gebragte veranderingen en ook van die welke nog in de staatsregeling van Engeland worden voorbereid. Gelÿk wÿ zeiden, door de verschÿning van de volksmagt en derzelver tusschenkomst in de aangelegenheden van den staat, is er in Engeland eene omwenteling in het staat kundige bewerkt: deze tusschenkomst moet noodzakelÿk ook eene maatschappelÿke omwenteling, de afschaffen der ongelÿkheid, ten gevolge hebben(‡).

De party der aristocratie weet zeer goed, dat zy den loop der gebeurtenissen slechts vertragen, geenszins denzelven stuiten en veel minder nog tot eenen terugtred dwingen kan. Zÿ weet zeer goed, dat de toevlugt tot het geweld, verre van haar voordeelig te zÿn, haren ondergang verhaasten en tot het verschrikkelykste uiteinde leiden zoude, waarvan de geschiedboeken der volken ooit hebben gewaagd. Honderd en vÿftig duizend personen van het mannelyke geslacht en die der mannelÿke ouderdom bereikt hebben, vereenigd in de enkele stad Londen, en die voor hun daglÿksch onderhoud, niets dan hunnen dagelÿkschen arbeid hebben, zouden zeer spoedig aan de inroeping van het geweld beantwoorden! Londen en Engeland zouden voor eene eeuw, misschien voor altÿd verloren zyn.

Ik heb het tegenwoordige en de toekomst van dit land geschetst zonder partÿdigheid, zonder hartstogt, met het enkele oogmerk om myne landgenooten bekend te maken met hetgeen zy te vreezen of te hopen hebben. De belangrÿkste gevolgtrekking, die hetzelve voor ons aanbiedt, is de onmogelykheid eener krachtige tusschenkomst van het Engelsche Gouvernement in de zaken van Europa. In zyne tegenwoordige gesteldheid en met het bestaande Ministerie kan het zÿn onvermogen naar buiten slechts bemantelen door eenige diplomatieke daden, die slechts eenige ydele vertooningen ten gevolge hebben. Met een Ministerie uit tories zamengesteld en onder de leiding van den Hertog van Wellington, zouden de inwendige verdeeldheden en een onvermÿdely-

(4) De onderscheiding tusschen *Révolution dans l'ordre Politique* en *Revolution Sociale* komt ons duister voor. Daarom herhalen wy hier die woorden, zoo als zy in het oorspronkelyke gevonden worden.

ke burgeroorlog alle de krachten van de Regering en van het land uitputten.

Europa en Frankrijk hebben dus even weinig te hopen als te vreezen van de vriendschap of van de vijandschap van Engeland. Om naar buiten te kunnen handelen, moet de Chronische ziekte, waaraan het lijdt, genezen, het evenwigt tusschen de verschillende deelen van deszelfs zamenstel hersteld zijn, en, gelijk wij aantoonden, slechts de tijd kan deze uitkomst aanbrengen. De gesteldheid van Engeland laat dus aan Europa de meest mogelijke vrijheid en zoo Frankrijk in staat ware te handelen, zoude het in Europa het overwigt kunnen hernemen, hetwelk Engeland, ten tijde van Lodewijk XIV en Napoleon, aan hetzelve betwist en nu gedurende bijna twintig jaren aan hetzelve ontroofd heeft.

Uittreksels uit de *Courrier des Etats Unis* van January.

De Bank van Leening der Vereenigde Staten van Noord Amerika.

Wij hebben ons altijd voorgenomen, zegt de *Courrier*, om ons niet te bemoeijen met de staatkundige zaken dezes lands; en iederen dag wenschen wij ons zelven geluk met onze voorzigtige achterhoudendheid, als wij de drift, de verbittering en de haat der partijen, in alle vraagstukken zien, die in aanraking komen met het belang van het gouvernement. Wij stellen te veel belang in het behouden der toegenegenheid, welke men van alle kanten ons bewijst, om te treden in familie twisten, die ons niet aangaan. Wij zouden ons dan aan lastige vijandschap blootstellen en misschien de vermaning ontvangen om ons met onze eigene zaken te bemoeijen.

Deze raadzame voorzigtigheid heeft ons tot nu toe belet om te spreken over het groote vraagstuk betrekkelijk de bank van de Vereenigde Staten en de verandering die de fondsen van het gouvernement in hare *depositos* of bewaring ondervonden hebben; want dit vraagstuk had meer betrekking op de staatkunde dan op de financien; echter wordt hetzelve thans zoo ernstig en de maatregel, die door de eenen goedgekeurd en door de anderen afgekeurd wordt, veroorzaakt gevolgen die zoo nadeelig zijn voor den handel der Unie, waarvan de invloed zich zekerlijk zal uitstrekken tot in Europa, de kolonien en Indien, dat onze pligt ons noopt aan onze buitenlandsche lezers mededeelen de gevolgen die uit deze even zoo hagchelijk als zonderlinge toestand voortspruiten.

Na twee jaren van groote kommerciele voorspoed en overvloedige oogsten, openbaart zich eensklaps een onheil, dat des te drukkelijker is, daar het nooit te voren bestaan heeft: de actien van alle inrigtingen ondervinden eene groote daling; de interest van het *disconto* op het beter plaatselijk papier, is gebragt tot 15 of 20 percent in het jaar; eene groote menigte van publieke werken zijn gestaakt; de fabrieken hebben hunne werkzaamheden insgelijks gestaakt; het arbeidsloon is verminderd, even als de prijs van alle eigendommen; en de onrust heerscht onder alle klassen. De vijanden der bank van de Vereenigde Staten, beschuldigen dezelve van deze krisis te hebben veroorzaakt door de vermindering harer *discontos*; hare vrienden verdedigen haar door te zeggen dat de publieke schatkist eene som van omtrent 8 millioenen dollars uit de bank nemende, zij niet anders handelen konde, zonder zich aan de grootste gevaren bloot te stellen. Zij eischen dat de fondsen van het gouvernement aan haar terug gegeven en haar voorregts brief vernieuwd worde, of dat eene nieuwe bank opgerigt worde met een kapitaal van 50 millioenen dollars, in welke de *actionnaires* (aktie houders) van de tegenwoordige bank der Vereenigde Staten en het gouvernement hetzelfde belang hebben. De aanhangers der bank van de Vereenigde Staten zeggen met eenigen grond dat, als het charter der bank, dat in het jaar 1836 eindigt, niet kan vernieuwd worden, deze inrigting zich in de noodzakelijkheid zal bevinden, om zich van heden af bezig te houden met hare groote liquidatie, dat, verre van hare *discontos* te vermeerderen, zij dezelve iederen dag verminderen moet; en dat eindelijk, daar de nieuwe bank hare werkzaamheden niet beginnen kan dan na den afloop van het kontrakt der oude banken, het kwaad slechts vermeerderd kan worden in plaats van zelbaast, door eene *disconto* van 10 millioenen, die de Bank der Vereenigde Staten den handel aanbiedt, ingeval haar voorregts brief vernieuwd wordt, te verdwijnen.

Dit belangrijke geschil houdt bijna op eene uitsluitende wijze sedert verscheidene maanden de publieke papieren bezig. In het kongres wordt zij naauwkeurigelijk onderzocht door menschen die invloed en bekwaamheden hebben; en petitien die regelregt tegen elkander strijden, worden van alle kanten der Vereenigde Staten naar Washington opgezonden. Wij ontleenen uit de *Daily Advertiser* het volgende artikel, hetwelk een juist denkbeeld geeft van den kommercielen toestand van Nieuw York:

De zwarigheden die thans op onzen handel drukken, kunnen door onwedersprekelijke daadzaken bewezen worden:

1°. Men biedt aan de kantoren van de bank der Vereenigde Staten, drie maal en dikwijls zelfs vier maal meer waarde dan zij kunnen disconteren.

2°. De handelhuizen die in commissie handelen en degenen welke de veilingen ondernemen, zijn altijd gereed geweest om koopwaren te ontvangen en hun eigen papier voor eene zekere som te geven, zelfs vóór den verkoop; thans weigeren zij de zaken voorttezetten; en het wordt zeer moeijelijk om voorat betalingen op consignatien te bekomen.

3°. Men kan de gelegenheid niet vinden om voor gereed geld het papier van kooplieden, die een vast krediet hebben, te verkoopen, zonder een interest te betalen die het dubbele of driedubbele van den gewonen interest is.

4°. De wisselbrieven op Frankrijk en Engeland worden verkocht voor kontant geld, van twee tot drie percent beneden den prijs, voor welken men goede wissels op 60 dagen na zigt verkocht heeft.

5°. De verscheidenheid van prijs tusschen eenen verkoop op tijd en eenen verkoop voor kontant geld, in alle soorten van koopwaren of waarde, is naar dezelfde evenredigheid.

6°. De prijs der actien van alle soorten van ondernemingen is zelfs beneden pari gevallen. De actien der inrigtingen, die de grootste vastheid hadden en die het beste krediet genooten, hebben eene daling van 6 tot 8 percent ondervonden; die van verscheidene wegen en ijzeren spoorwegen, van banken die van het middelpunt der zaken verwijderd zijn, maar die echter het publieke vertrouwen genieten, zijn in drie maanden tijd van 10 tot 20 percent gevallen.

Het bewijs tot staving dezer daadzaken is niet moeijelijk optesporen. Men zal hetzelve vinden in de volgende tafel die gemaakt is volgens den verkoop van actien van banken, kanalen en wegen en volgens den wisselkoers in vreemde landen. Het gekozen tijdstip is den 28 Sept. ll., eenige dagen vóór de terugneming der publieke fondsen die de bank der Vereenigde Staten in bewaring had, vergeleken met den 17 dezer maand.

	28 Sept.	17 Jan.
Wissel op Engeland, premie . . .	7½ pCt.	1½ pCt.
Handelpapier van 3 tot 6 maanden, jaarlyksche interest . . .	7 à 8 „	15 à 18 „
Idem eene maand of minder . .	id.	18 à 24 „
Banken.		
Kanaal Bank Nieuw Orleans . .	114	95
Stads Bank	111	96
Commercieel Bank	106	96
Mechanic's & Traders	106	95
Delawara & Hudson Canal & Bank	120	73
Yzeren Spoorwegen.		
Mohawk	113½	94
Soratoga	110½	103
Boston & Providence	108	89
Banken onder welke de publieke fondsen verdeeld zyn geweest.		
Manhatten	132	124
Mechanics	123	116
Bank van Amerika	116	109
Nieuw York	125	118

Wonderbare uitwerkingen van het minerale magnetismus.

Onder de talrijke proeven welke Professor Elliotson, in het ziekenhuis van St. Thomas, te Londen, genomen heeft, om de zenuw pijn te stillen door middel van de magneet of het minerale magnetismus, verhaalt het geneeskundig blad, de volgenden, welken ons zeer merkwaardig voorkomen.

Een patient ondervond sedert langen tijd hevige pijnen aan den middelsten vinger, welke smerten geen geneesmiddel heeft kunnen doen stillen noch verminderen; doch werd hij als door betovering door middel van het toedienen van een gemagnetiseerd werktuig genezen.

Dit werktuig heeft de gedaante van een hoefijzer, het heeft bijna 10 duimen in zijne grootste middellijn en 5 duimen in zijne naauwste. Het is zamengesteld uit 5 metalen platen, waarvan de langste in het midden staat, het geheel is met een sterk galon omzet.

In de proef, welke wij aangehaald hebben, werd de noordpool van dat werktuig 5 à 6 maal langs de zyden en op den rug van den middelsten vinger gestreken en eindelyk op het middelste lid gelegd. Op het zelfde oogenblik stilde de pijn zoo volkomen dat de zieke met gemak zijne vingers kon doen klappen; en hij verklaarde dat hij van alle lijden bevrijd was, hoewel hij zijne handen vóór de geneeskundige verrigtingen niet had kunnen bewegen.

Wat nog merkwaardig is, is het vermogen van het instrument om de pijn in haren hoogsten graad weder te kunnen voortbrengen. De operateur, de zuidpool op den vinger van den zieke geplaatst hebbende, kwam de pijn zoo hevig terug dat dezelve op deszelfs lippen beet en de oogen sloot. Nog eenige strykingen en deszelfs kin trok onwilliglyk tegen de borst; en de trekken van zijn gelaat toonden het hevigste lijden aan. De operateur liet deze staat eenige seconden duren en toen deed hij de pijn met dezelfde snelheid verdwijnen, door de noordpool tegen den zeeren vinger te houden.

In het zelfde ziekenhuis werd eene vrouw genezen die, sedert negen jaren veel aan de *tic douloureux* der onderste kaak geleden had. Gedurende het bezoek van den operateur stilde de pijn; met eens deed hij dezelve weer komen in derzelver hoogste graad door de zuidpool van dit werktuig van het midden der kin tot aan het oor te strijken: daarna legde men de noordpool op de kin en de pijn verdween terstond. Doctor Elliotson zeide ondertusschen, dat als hij met het strijken had voortgegaan, hij zulk een hevige smart zoude hebben voortgebragt, dat de lijder zinneloos zoude geworden zijn.

Door eene enkelde oplegging van de noordpool dezes werktuigs, werd eene andere vrouw volkomenlijk van de tandpijn verlost, welke zij sedert drie maanden ondervond en die niet meer terug is gekomen. In dit geval heeft men niet gezocht om haar door de zuidpool te doen weder komen.

Het getal der Engelsche vrouwen, die in den ongehuwden staat kwijnen, is verre weg grooter dan dat der Spaansche en Italiaansche vrouwen, die in kloosters zuchten; en deze Engelsche vrouwen lijden meer om dat zij in de wereld leven, waar, door ommegang met jongelingen, de begeerte naar het huwelijk in haar wordt opgewekt. Er is geen treuriger gezigt dan in een Engelsch huisgezin een getal maagden te zien die de eene na de andere oude vrijsters worden. Eerst bereiken zij hare volle bloei, kracht en schoonheid; daarna doen zy haar best, door moeder geholpen, om aan den man te geraken; en eindelyk mager, bleek en ziekelyk geworden zynde, zoeken velen troost bij de Methodisten, die haar deze wereld leeren verachten en naar het hemelsche streven, ter vergoeding van het geluk dat deze aarde haar weigert.—*Falm. Packet.*

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkerij van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76. De prijs derzelve is ƒ 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prijs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.